

VII. období (2001 – 2013)

A tak běžel čas. Pestrá činnost všech oddílů jednoty, závody v lehké atletice, sportovní gymnastice, veřejné závody - triatlon, běh zámeckou zahradou, silvestrovský běh, úspěchy našich reprezentantů na závodech všestrannosti, společenské akce – šibřinky pro dospělé i děti, mikulášské besídky, vánoční besídky. Prostě život Sokola ve svobodné zemi. Na valné hromadě v roce 2001 byl novým starostou zvolen bratr Jaroslav Denemark, místostarostou bratr Vladimír Černožský, náčelníkem bratr Luděk Nejedlý a náčelnicí sestra Jana Fišerová.

Nastal rok 2003, pro naši jednotu významný. „Byli jsme a budem...a budem stále dál“ bylo motto výstavy v bývalém augustiniánském klášteře (dnes Okresní archiv) u příležitosti 135. výročí založení naší jednoty. Nejen krásné prostory archivu, ale především celé uspořádání bylo dílem našeho estetického guru bratra Vladimíra Kříže (Šondy). Však také zápisy v pamětní knize nešetří superlativy. Téhož roku jsme uspořádali také slavnostní tělocvičnou akademii v sokolovně za účasti všech našich oddílů. Na valné hromadě jsme zdůraznili potřebu modernizace naší sokolny – provizorní z roku 1926. Především sociální část je již naprosto nevyhovující. Ovšem, kde na to vzít potřebné finance (milióny)? Proto jsme v roce 2004 uspořádali mimořádnou valnou hromadu s jediným bodem odhlasování prodeje kina, jako jediné možnosti získat prostředky na rekonstrukci sokolovny. Většina souhlasila s tímto návrhem. Shodli jsme se na tom, že kino nabídneme městu, kde je záruka zachování funkčnosti tohoto zařízení pro obyvatele města. Leč ani město nemá zatím tyto prostředky a tak nám nezbyvá než čekat. Nikomu jinému kino neprodáme.

A již tady byl rok 2005 a s ním začátek příprav a nácviku skladeb na nácviku na XIV. Všesokolský slet. V květnu roku 2006 se uskutečnil společný slet župa Barákovy a župy Podlipného na Mělníce. Za naši jednotu tentokrát cvičily nejen ženy (cvičitelka Martina Horčíčková), věrná garda (cvičitelka Jaroslava Piskáčková), ženy a dorostenky aerobik (cvičitelky Veronika Šimková a Petra Jůzová), mladší žákyně (cvičitelky Jitka Brantová a Jitka Dvořáková), ale světe div se i muži. Byly čtyři bratři - Jaroslav Denemark (starosta), Luděk Nejedlý (náčelník), Radek Zdvořilý a Štěpán Svačina (cvičitel Luděk Nejedlý). V čele sokolského průvodu v tradičním kroji šel náš náčelník bratr Luděk Nejedlý.

V roce 2006 jsem uspořádali krásný výlet „po vlastech českých“. Kam jinam než na Jižní Moravu. Prohlédli jsme si Mikulov a jeho zámek, v Bořeticích jsme ochutnali výborné víno a na závěr jsme navštívili v Moravském Krumlově Muchovu Slovanskou epopej. Stálo to za to, víc takových akcí v budoucnu! Závěrem roku jsme opět uspořádali tělocvičnou akademii v naší sokolovně. Stále jednáme s městem, nejen o prodeji kina, ale také o jiné alternativě – výstavbě sportovního centra např. v místě bývalé Fruty a kulturního domu vedle kina. Celý záměr by byl řešením pro město (sportovní hala pro míčové sporty a kulturní sál pro plesy, taneční kurzy a další akce). Současný stav je v Lysé v tomto směru žalostný.

Ledy se pohnuly, městské zastupitelstvo rozhodlo o koupi kina a přilehlých pozemků a Sokol čeká náročná práce s vidinou moderní, zrekonstruované sokolovny. Architektonického řešení se ujal bratr Štěpán Svačina (Ing.). Rok 2008 byl také rokem 140 výročí založení naší sokolské jednoty v Lysé nad Labem. Místo oslav jsme pracovali na realizaci našeho plánu – modernizace sokolovny. Přesto se v tomto roce naši členové zúčastnili celkem 42 akcí, v převážné většině organizovaných naší jednotou. Mimo jiné také Sokolského dne

v Brandýse nad Labem, kde naše ženy vystoupily ve skladbách „Zpěv naděje“ a Malá hezká chvílka“, mladší žákyně ve skladbě „Večerníček“ a věrná garda ve skladbě „Ta naše písnička česká“. V srpnu jsme také uspořádali zájezd do Znojma, města plného historických památek a také vína. Postarali se o nás sokolové místní jednoty, provedli nás městem, zorganizovali večerní posezení ve vinném sklepě, kde jsme se náramně bavili a pak jsme mohli také přespat v sokolovně. Rádi bychom to našim přátelům někdy oplatili.

Počátek roku 2009, přímo 1. leden se málem stal osudným bruslaři na písáku mezi Ostrou a Šnepovem. Prolomil se pod ním led a málem by utonul, nebýt Sokola bratra Martina Křeny, který neváhal a s nasazením vlastního života tonoucího zachránil. Za svou odvahu dostal také od starosty města Jiřího Havelky vyznamenání za záchranu života.

Malá odbočka týkající se oddílu stolního tenisu. Po revoluci celý klub přešel pod křídla Sokola, kde je po dnes. Klub vyjíždí reprezentovat Lysou i do zahraničí, kde nenachází přemožitele a zejména zájezdy do holandského Utrechtu, patří k nezapomenutelným zážitkům pro účastněné a vyhrává zde všechny turnaje za účasti i klubů z Německa. Přijetí na utrechtské radnici a rozhlasový pořad s naším klubem v Nizozemí je těsně po revoluci jakýmsi zázrakem. Tyto výjezdy ale končí předčasnou smrtí hlavního organizátora a jednou z duší oddílu, Jirky Černíka. Kolem roku 2000 pak přichází éra nejlepší sportovní výkonnosti klubu. Kolem F. Máry se vytvoří silná skupina hráčů i z okolí a Sokol bojuje neúspěšně o postup do divize s Královým Dvorem, který se posléze po pár letech stává mistrem ČR. M. Mára a jeho soupeřníci v mládežnických kategoriích získávají tituly přeborníků okresu i kraje. V oddílu trénuje otec mistra republiky Davida Štěpánka Otakar a odchovanec Michal Mára odchází do mistrovského El Niña Praha. Po čase ale nejlepší hráči přestupují do konkurenčních klubů.

V současné době má klub 5 až 6 družstev a hraje krajské a okresní soutěže. Zvládnout v roce více než sto mistrovských zápasů, pár turnajů a další přípravy není jednoduché. Stará se i o mládež, kde působí i nový funkcionářský tahoun Michal Řezníček, ale malá herna omezuje počet žáků a i jejich úbytek v dalším vývoji oddíl mrzí, ale v konkurenci mnohé zábavy je to těžké.

V říjnu 2009 se naše věrná garda zúčastnila zájezdu „Po stopách historie a krás naší vlasti“ do Jizerských hor. Jako již tradičně uspořádal náš oddíl aerobiku několik veřejných akcí, mimo jiné také „Velikonoční výprask“. V listopadu jsme se opět prezentovali zdařilou tělocvičnou akademií.

4. března – je významný den města a tak v roce 2010 při této příležitosti obdržela naše jednota z rukou starosty pana Jiřího Havelky vyznamenání 1. stupně za dlouholetou všeobecně prospěšnou činnost. V říjnu tohoto roku jsme uspořádali pod vedením vzdělavatelky, sestry Martiny Šenkýřové výlet do matičky Prahy. Prošli jsme celou korunovační cestou českých králů od Prašné brány po katedrálu Sv. Víta na Pražském hradě.

Na tělocvičné akademii obdržel bratr Vladimír Černoehorský z rukou starosty župy bratra Bořivoje Sopra bronzovou medaili České obce sokolské za obětavou činnost ve prospěch Sokola.

V roce 2011 začaly přípravy a nácvik na XV. Všesokolský slet 2012, v roce 150. výročí založení Sokola. Tentokrát se příprav zúčastnily pouze naše ženy a jako vždy věrná garda. Mládež ani muži nic. Tradice naší jednoty by si to zasloužila. Muži se alespoň zúčastnili

sletového průvodu. Praporečnickem byl bratr Radek Zdvořilý. Ale to bylo až v červenci 2012. V dubnu roku 2012 se zastavil provoz v naší sokolovně, veškeré nářadí se muselo uklidit do herny stolního tenisu a v květnu se začalo bourat. To jsme ještě zdaleka nevěděli zda získáme finanční dotaci, o kterou jsme už podruhé požádali. Poprvé marně. Ale rozhodli jsme se do toho se sokolským odhodláním. Náročnou administraci vedl úspěšně bratr Tomáš Jakubal a v červenci jsme se dočkali – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nám přidělilo požadovanou dotaci. Spadl nám kámen ze srdcí, že se nebudeme muset zadlužit a stavební práce se rozjeli na plné obrátky.

Mezi tím, abychom přišli na jiné myšlenky, uspořádali jsme v kině slavnostní večer v rámci oslav 150. výročí Sokola, kterého se zúčastnil také starosta města pan Jiří Havelka a starosta naší župy bratr Bořivoj Sopr. Kromě vzpomínek na slavná i tragická období naší historie jsme si promítli film ze župní akademie v roce 1948, která se konala v zámecké zahradě v Lysé. A pak už tady byl XV. Vsesokolský slet v Praze v Edenu, kterému předcházela slet župy Bartákovy v Brandýse nad Labem. Ženy vystoupily ve skladbě „Česká suita“ a věrná garda ve skladbě „Ta naše písnička česká“. V Edenu se cvičilo dva dny. Ve čtvrtek večer, když nastoupila věrná garda, se z nebe spustil déšť a sestry a bratři seniorského věku v něm vytrvali v průběhu zahájení a vlastního cvičení, třičtvrtě hodiny. Kdo to neviděl neuvěří. Později se svěřili, že zpočátku jim byl déšť nepříjemný, ale když už na sobě neměli nitku suchou, tak si uvědomili, že právě proto, že jsou sokolové, musí vše vydržet. A vydrželi! Nejstarším na ploše byl náš bratr Karel Fišer (93), který jednou v rozhovoru pro městské Listy odpověděl na otázku - Jaké je vaše životní krédo?: „Vše se v dobré obrátí, jen vydrž“. Druhý den, v pátek už bylo vše jak má být, počasí krásné a vystoupení všech složek nadchlo diváky.

Mezi tím se v Lysé bouralo a stavělo. Mírné zpoždění způsobila nutnost vybrat půl metru zeminy pod bývalou podlahou (plíseň), což jsme nečekali. Ale nakonec jsme se dočkali. V prosinci, kdy už opravdu nebylo teplo, jsme se vrhli na úklid herny stolního tenisu a očistu nářadí, tak abychom mohli na Štěpána sehrát turnaj ve volejbalu, jako zatěžkávací test a poskytnout zázemí běžcům Silvestrovského běhu. 19. ledna 2013 jsme pak slavnostně zahájili provoz v naší zrekonstruované sokolovně. Pásku přestříhl bratr Bořivoj Sopr - starosta župy, Jiří Havelka – starosta města a Jaroslav Denemark – starosta jednoty. Náš dlouholetý sen se vyplnil, stejně jako jsme splatili dluh našim předkům, kteří tuto sokolovnu postavili v roce 1926 jako provizorní.

A vstoupili jsme tak do roku 2013, kdy si připomínáme 145. výročí založení naší sokolské jednoty v Lysé nad Labem. V květnu si „odskočily“ naše ženy a věrná garda na slet župy Podřípské do Roudnice. A zase přelo a navíc bylo velmi chladno. A kdo myslíte, že byl nejstarším cvičencem sletu? Samozřejmě náš bratr Karel Fišer ten, který na jaře získal stříbrnou medaili ve vrhu koulí na mistrovství Evropy mužů nad 90 let! A rok před tím stříbrnou medaili v hodu diskem. V září odešel za bratrem Miroslavem Tyršem do sokolského nebe. Byl cvičitelem, náčelníkem i starostou naší jednoty. Nikdy na tebe nezapomeneme, Karle!